

26

דיקור על פי המעגלים השמימיים

הואנג די אמר: "לשיטות הדיקור ישנן קווי מנחים ייחודיים. האם תוכל להסביר את הקווים והעקרונות האלו?"

צ'י בו ענה: "בטווח התמורות בטבע, יש להתבונן ולחוות את אמנות הריפוי."

הואנג די ביקש: "אנא הסבר."

צ'י בו ענה: "כל שיטות הדיקור צריכות להיות בתיאום עם תנועות ארבע העונות, הירח, השמש, והכוכבים. גורמים אלו ישפיעו על תפקודי גוף האדם. במשך מזג-אוויר חמים וימים בהירים, נטולי ענן, זרימת הדם חלקה. הצי המגן צף על פני השטח. בניגוד לכך, במזג-אוויר קר ומעונן בו יש חשיפה מועטה לשמש, זרימת הדם הופכת גלית. צי המגן אינו זורם לפני השטח באותה קלות, והוא עלול לשקוע פנימה."

"בזמן מולד הירח, הצי והדם מתחילים לזרום ביתר קלות. בשיאו של הירח המלא, הצי והדם מלאים והשרירים הופכים חזקים. כשהירח גורע, המרידיאנים

הראשיים והמשניים מתרוקנים מדם. צ"י המגן מתמעט בזמן זה. השרירים אינם מחזנים לגמרי. יש לעקוב אחרי השינויים האלו כדי לווסת צ"י ודם כיאות.

”בזמן החורף יש לדקר פחות. כשמזג-האוויר מתחמם ניתן לדקר יותר. בזמן מולד הירח יש להימנע מלפזר. בזמן הירח המלא יש להימנע מלחזק. בזמן הירח החסר, יש להמעיט בדיקור. נאמר שאם מפזרים בזמן מולד הירח, האיברים יחלשנו. אם מחזקים בזמן הירח המלא, הדם והצ"י יעלו על גדותיהם. הדבר יגרום לחסימה של המרידיאנים המשניים. ברבעו האחרון של הירח, דיקור יכול לשבש את זרימת הצ"י במרידיאנים. כל אלו הן דוגמאות של שימוש לוקה ולחוסר תשומת לב להשפעות היקום, הגורמים להפרעת האיזון הפנימי. שימוש לוקה זה מקדם את המחלה לרמות עמוקות יותר.”

הואנג די שאל: ”מהי חשיבות הצפייה במיקום כוכבי השמים בזמני העונות השונים?”

צ"י בו ענה: ”אחת הסיבות לצפייה בכוכבים ובקבוצותיהם היא כדי לקבוע את עליית ושקיעת ומסלול השמש והירח. מהם ניתן לנבא ולהבחין בשינויים בלתי רגילים בתבנית הרוח. אם המטופל נמצא כבר בחסר ואז חודר אליו פולש מעולם הטבע, המצב יהפוך למורכב והמטופל יסבול מפגיעה חמורה. לכן, המטפל המבין עקרונות אלו יכול לעזור במניעת החולי לפני עלייתו, למנוע מהחמרת מחלות קיימות, או אפילו להחיות מתים. ישנה חשיבות עליונה לשליטה בעקרונות אלו.”

הואנג די השיב: ”הינך צודק לחלוטין. אני מבין כעת את עקרונות הכוכבים והעונות. אי רוצה לדעת כיצד ניתן ללכת בדרכי החכמים הקדמונים.”

צ"י בו אמר: ”כדי להגיע לחוכמתם של המוגשמים העתיקים, יש לקרוא ולהבין את ה-Zhen Jing (Classic of Acupuncture). באותו הזמן, יש לדעת באופן מושלם את תבניות מזג האוויר, זריחתו וגריעתו של הירח, גורמים עונתיים, ונטיות זרימת הצ"י, כדי לתפוס באמת את חוכמתם של העתיקים. המטפל יכול להרוויח מהשימוש בידע

זה, תוך כדי ההתבוננות ואבחון המטופל. לימוד קפדני זה יכול להביא איתו מבט מדויק וידיעה מראש של התפתחות גורמי מחלה. אדם המסוגל להגשים זאת, ימצא ברמה גבוהה מעל למטפל הרגיל ויהיה בעל ראייה חודרנית על תוך מעמקי גוף האדם שאינם נתפסים באופן חיצוני.”

”Xu Xie, פולש חלש, מגיע מהטבע. פעמים רבות הוא תוצאתו של תבניות מזג-אוויר לא מאוזנות. Zheng Xie, פולש חזק, נגרם מתקיפתו של המטופל בעודו עייף, חלש, או כשנקבוביותו פתוחות. הפולש החזק נוטה להתבטא באופן ממוצע. לכן, רוב המטפלים אינם מגלים אותו עד שהחמיר. המטפל המפותח, על כל פנים, מסוגל להבחין במחלה בקטנותה; הוא מבחין במסלולי המחלה. במקרה זה, תשעת הדפקים של שלשת האזורים, עדין לא הפגינו שינויים. אך בכל זאת, המטפל העליון, מתחיל לטפל. הוא יודע כיצד בזהירות “להסתכל החלון ובדלת כדי לתפוס את הגנב”. המטפל הבינוני, על כל פנים, מחכה עד להתפרצות המחלה לפני תחילת הטיפול.”

הואנג די אמר: “שמעתי על שיטות פיזור וחיזוק בדיקור. האם תוכל להסביר לי אליהן?”

צ'י בו ענה: “כדי להשתמש בפיזור, יש לתפוס את רעיון המלאות. מה הכוונה במלאות? הכוונה היא שצ'י המטופל מלא, שהירח מלא, שמזג האוויר מלא וחמים. המטופל חייב להיות רגוע ושלם; אז צריך הדיקור להיעשות כשהמטופל שואף. יש להמתין לשאיפה הבאה כדי לשפעל את המחט; שוב, זהו רעיון המלאות. יש לחכות לנשיפה כדי להוציא בה את המחט. בשימוש בשיטת פיזור יש להבין את רעיון המלאות, ואז להשתמש בשיטה כדי להפטר מהפולש ולהשיב את זרימת צ'י המגננה על כנה.”

”כדי להשתמש בחיזוק, יש לתפוס את רעיון העגלגלות. מה הכוונה בעגלגלות?

עגול מתכוון לזרימה, זרימת הצ'י. הכוונה היא להכוונת הצ'י למקום החסר. יש לדקר בדייקנות ולהשפיע על הצ'י המזין ועל הדם. יש גם כן להמתין לשאיפה כדי להוציא בה את המחט. מטפל מאומן בעל שליטה בשיטה חייב להבין את משמעות

הופעתו הגופנית וצורתו, גודלו, מצבם היחסי של צי המגן והצי המזין, של הצי והדם של המטופל כדי להגשים את המטרה המיוחלת. גוף האדם הוא בעל ערך כה גבוה שיש להשיט את מלוא תשומת הלב בקפדנות אדירה.”

הואנג די קרא: “נפלא! הדרך בה הסברת על שינויי היין-יאנג, העונות והקוסמולוגיה, האירה אותי בעוצמה.”
“הזכרת את ההופעה החיצונית ואת ה-Shen. למה אתה מתכוון בדיוק באומרך: גוף-נפש?”

צ'י בו ענה: “אדבר ראשית על הגוף. צפה, בדוק, ואבחן את שינויי הגוף. החוש את הדפקים. מה שלא תוכל לראות, שאל לגביו. בדרך זו תמצא את החלקים הפגועים והחולים בגוף.”

הואנג די שאל: “למה אתה מתכוון באומרך Shen?”

צ'י בו השיב: “Shen היא דבר שתזוהה כשתראה אותו. ה-Shen יכולה להראות דרך עיני המטופל. אך המבט האמיתי הוא דרך עיניך שלך. מה שתקבל כמסרים, ליבך יבין. תוכל אז לדמיין את מצבו של המטופל בעיני רוחך. תוכל באופן על-חושי לדעת מהי הבעיה. אינך חייב להסתמך על דיבור. הדבר דומה לשעות הלילה, כשאיש אינו רואה דבר; אך אתה יכול לראות, כמו הסיטה הרוח את הערפל והערפילים. זוהי ה-Shen עליה אני מתייחס. תוכל לוודא את ה-Shen בעזרת תשעת הדפקים של שלשת האזורים. אך אינך חייב להיתלות בזה. אם הינך מפותח, תוכל לחדור מעבר לגופני ולדעת את האמת.”

פ ו ל ש י ם

הואנג די אמר: "שמעתי על ספר בשם Jiu Zhen (תשע המחטים) המכיל תשע מאמרים נפרדים. מעבר לכך, לקחת את תשעת המאמרים והרחבת עדותם עד שהפכו לתשע פעמים תשע פרקים. סוף כל סוף תפסתי את התמצית, אך עדיין נותרו לי שאלות. ספר ה-Zhen Jing (Classic of Acupuncture) מתדיין על שיטות שונות לטיפול, ובעיקר על מיקום העודף או החסר של הגוף וניצול שיטות ימין ושמאל, מטה ומעלה כדי לווסת; שימוש בשמאל כדי לטפל בימין ובחלק העליון כדי לטפל בתחתון. אני מבין רעיונות אלו, המבוססים על חוסר איזון פנימי בין הצי המזין לבין הצי המגן, בין הצי והדם, אבל לא את חוסר האיזון הנגרם מחדירתו של פולש על המרידיאנים. אני מתעניין בטיפול במחלות הנגרמות מחדירת פולש על תוך המרידיאנים הראשיים והמשניים."

צי בו ענה: "מטפל מיושב חייב להיות בעל עקרונות טיפוליים בסיסיים וחייב גם כן לצפות בשינויים בטבע. לדוגמה: בשמים ישנם שינויים במיקום השמש, הירח בזריחתו וגריעתו, ומערכות הכוכבים. על גבי האדמה ישנם הנהרות, הפלגים, והאוקיינוסים. בבני האדם ישנם המרידיאנים הראשיים והמרידיאנים המשניים. כל אלו משפיעים זה על זה. כשמזג האוויר מתחמם, זרימת המים בנהרות הופכת לשלווה וקלה. כשמזג האוויר קר, זרימת המים נחסמת. כשהמים חמים באופן קיצוני, על כל פנים, המים בנהרות הופכים שופעים, והדבר מסתיים בהצפות. אם סערות מתחילות, אסון נוסף מתרחש. בדומה, פולש חיצוני נכנס אל הגוף. קור גורם לצי ודם המרידיאנים הראשיים והמשניים להיחסם. חום גורם לדם לזרום בחופשיות יתר ובמהירות. חום עודף יגרום למרידיאנים הראשיים והמשניים להתנפח. את זאת נוכל לחוש בדופק החישור. כשאנו חשים בדופק גדול, הפולש שופע ועודף. דופק קטן משמעותו שהפולש אינו פעיל והוא דועך. אם, בדופק החישור, לא ניתן להבחין אם המצב הוא יין או יאנג, יש להמשיך לצעד הבא, שהוא,

לבדוק את תשעת הדפקים של שלשת העמדות. ברגע שהבעיה אותרה, יש לפנות ולטפל בה מיד לפני התפתחותה. ”

”בדיקור מצבי עודף, על המטופל לשאוף בזמן החדרת המחט. יש להיזהר מלגרום לצי לשנות את כיוון זרימתו, או למרוד. מרגע החדרת המחט, יש לחכות בשקט ובדריכות להגעת הצי. יש להשאיר את המחט לזמן ארוך יותר כדי שהפולש לא יתפזר. בזמן שפעול המחט לתפיסת הצי, על המטופל לשאוף גם כן. על המטופל לנשוף במזמן הוצאת המחט באיטיות. בסוף הנשיפה, המחט צריכה להיות לגמרי מחוץ לגוף. זוהי שיטת הפיזור.”

הואנג די שאל: ”כיצד יש לחזק מצבי חסר?”

צי בו השיב: ”בדיקור למטרת חיזוק, יש למצוא את הנקודה ולשפשף את העור על גביה. יש ללחוץ באמצאות האצבע על מנת להפיץ את הצי במרידיאן. יש לעסות את הנקודה כדי לעורר את האנרגיה. אז יש לבקש מהמטופל למקד את תשומת ליבו. לחץ על הנקודה באצבע ולהחדיר את המחט. יש להמתין עד שהצי זורם לנקודה; כשהצי זורם בחופשיות במרידיאן ניתן להוציא את המחט, תוך כדי סגירת החור בעזרת אצבע שמאל כדי לאפשר בריחת צי. בזמן החדרת המחט על המטופל לנשוף. בסוף הנשיפה על המחט להיות נעוצה כבר. יש להמתין לצי בדריכות רבה. ברגע שהצי מגיע, אל המטופל לשאוף. אז, יש לשלוף את המחט. זו הדרך בה הצי לא יאבד. לאחר הוצאת המחט, יש לעסות את האזור סביב לנקודה. כך, הצי האמיתי בגוף יושב לקדמותו. זוהי שיטת החיזוק.”

הואנג די שאל: ”לאחר אבחנה על הימצאותו של פולש, כיצד יש לפעול, כדי להיפטר ממנו?”

צי בו ענה: ”כשפולש נע ממרידיאני החיבור על המרידיאנים הראשיים ומתמהמה בכלי הדם, המאבק הוא בין הצי המגן לבין הפולש. המטופל יחוש קדחת או צמרמורות, והצי בכלי הדם יגבר או יפחת, על פי התפתחות המאבק. אז, הפולש

יתחיל להתפשט ולא יתעכב במקום אחד במיוחד. על המטפל, ברודפו אחרי הפולש, ראשית לאתר את הפולש ואז לעצור את התקדמותו. יש להשתמש בדיקור בשיטת פיזור. על כל פנים, אין להתייזב מול הפולש, פנים על פנים, אם הוא חזק. הסיבה היא שכשהפולש בשיא כוחו, צ"י המגננה של הגוף נחלש. פיזור נרחב ברגע זה יחליש עוד יותר את צ"י המרידיאנים. אם הפיזור יעשה לאחר שהפולש עובר את המקום, המטרה לא תושג גם כן. התוצאה תהיה הימלטותו של צ"י המגננה ונטישת המבצר ללא מגן וזו בעצם הזמנת תבוסה. לכן, כדי לעצור את הפולש במסלולו, יש להשתמש בסבלנות, לצפות ולחכות להגעתו. יש להחדיר את המחט, מעט לפני שהפולש מגיע. דבר המאפשר פיזור נכון. העניין מורכב ועדין. אם המחט מוחדרת מוקדם או מאוחר מידי, הפולש לא ייתפס; אך הגוף יפגע. שליטה בדיקור היא כמו שימוש בחץ וקשת: יש לדעת את הרגע המדויק לשחרר בו את החץ. מדקר ממוצע כמו נועץ מסמר עץ – כהה ובלתי מדויק. יש למצוא את הרגע הנכון, וללא היסוס, אך בבהירות, להחדיר את המחט. זוהי הדרך לפגוע במטרה ולסלק את הפולש."

הואג די שאל: "האם תוכל לספר לי עוד על חיזוק ופיזור?"

צ"י בו ענה: "בדברנו על התקפה כנגד הפולש, ישנו קשר לדימום בזמן המדויק. הדימום מאפשר לנקז את הפולש ולעזור לצ"י המגן להתאושש. כשהפולש חודר לגוף, אין כיוון מסוים אליו הוא פונה. אם פולש דוחפים את הפולש, הוא ינוע לכיוון קדימה. בעזרת הידע הנכון, ניתן להוביל הפולש לאזור בו התקדמותו תיבלם. ניתן גם להתמודד מולו ולדמם אותו."

הואג די אמר: "אני מבין. אך מה קורה אם הפולש תופש את צ"י המגננה כבן ערובה, אך הדופק אינו משתנה? כיצד תחוש בהימצאותו במצב שכזה?"

צ"י בו השיב: "יש לחוש בקפדנות את הדופק בשלוש העמדות. לשים לב לשמאל ולימין, מעלה ומטה, יש לצפות במספר שינויים בכוח ובחולשה. אז ניתן לאתר את מיקום הפולש ולהמתין להגעתו, כדי לתקוף. אם אין שליטה מוחלטת בתשעת

הדפקים של שלשת האזורים, לא ניתן להבדיל ולמקם את החולי: בחלק העליון, האמצעי או התחתון. לא ניתן לקבוע האם למטופל נותר צ"י קיבה. ללא הבנת הדפקים של שלש העמדות, מטפל לא יוכל למנוע מחלה באופן יעיל. אם המטפל מפזר במצב של חסר, יגרם תוהו ובוהו במרידיאנים. לא תהיה אפשרות לחדש את צ"י המגננה. אם המטפל מחזק במצב של עודף, יתחזק כוח ההישרדות של הפולש וצ"י המגן יוסר. יתכן ומצב המתפתח באופן רגיל יהפוך למצב מסוכן. אסון ומוות יכולים להתרחש. מטפל שאינו מבין זאת לא ישרוד לאורך זמן. אלו שאינם מבין כיצד לשלב באופן מוחלט בין תכונות הטבע לבין תכונות בני האנוש, הפוגעים בצ"י במקום לסלק את הפולש, עוסקים בהבל. "

"כשפולש חודר לגוף, אין לו מלכתחילה כיוון. ניתן לדחוק אותו, לפתות אותו למקום בו ניתן לעצור אותו, או לתקוף ולהתעמת מולו. כששיטות אלו מופעלות כראוי, המחלה תרופא מיד."

טבע העודף והחסר

הואנג די שאל: "מהי הכוונה בעודף ובחסר?"

צ'י בו ענה: "עודף וחסר מתארים את מצב הפולש ומצב צ'י המגננה. כשהפולש בשפע, המצב הוא מצב עודף. כשצ'י המגננה אינו מספיק, זהו מצב חסר."

הואנג די שאל: "מה הם הפרטים הנוספים של החסר והעודף?"

צ'י בו השיב: "הנח לי להשתמש בריאות כדי לתת לך דוגמה. הריאות שולטות בצ'י. חסר צ'י נוצר עקב חסר בריאות. כשהצ'י מורד, המחמם העליון עודף והמחמם התחתון חסר. כפות הרגליים יהיו קרות. אם מצב זה בריאות מתרחש בכל עונה מחוץ לעונת היסוד השולט בהן, האש, שהיא הקיץ, יתכן והמטופל יחיה. אם המצב מתרחש במהלך הקיץ, תיתכן סכנה רבה."

הואנג די שאל: "מה הכוונה בעודף-על?"

צ'י בו ענה: "עודף-על מעיד על מצב של חום גבוה ומלאות ועודף של הדופק."

הואנג די שאל: "באיזו שיטה יש להשתמש בטיפול כשכל המרידיאנים הראשיים והמשניים בעודף?"

צ'י בו ענה: "עודף של המרידיאנים הראשיים והמשניים מתבטא בדופק מהיר בעמדת ה-Cun בעורק החישור אך דופק איטי בעמדת ה-Chi. יש צורך להתמקד במרידיאני החיבור (Luo) בטיפול. כשדופק הוא חלקלק המחלה מתקדמת באופן רגיל. אם דופק הוא גלי, המחלה מתקדמת באופן בלתי רגיל. כשיש די צ'י הדופק

הופך לחלקלק או חלק; כשהמוות ממשמש ובא, הדופק דועך או גלי. באמצעות שמירה על זרימתם החופשית של כל איבר ושל העצמות והבשר, שפעו של ה-Jing מובטח. כך ניתן לשמר את הבריאות.”

הואג די אמר: “האם תוכל להסביר את המצב בו הצ’י במרידיאני החיבור אינו מספיק אך עדיין יש צ’י שופע במרידיאני הראשיים?”

צ’י בו השיב: “המקרה שכזה, הדופק בעמדת ה-Cun חלקלק, אך העור מעל עמדת ה-Chi קר. במשך הסתיו והחורף, הדבר נחשב בלתי רגיל, אך במשך האביב והקיץ הוא רגיל. לכן, בטיפול במצב זה יש להתחשב בעונות ובחסרי המחלה.”

הואג די שאל: “מה בנוגע למצב ההפוך, כשהמרידיאנים הראשיים חסרים ומרידיאני החיבור מלאים?”

צ’י בו השיב: “במצב זה העור מעל עמדת ה-Chi יהיה חם והדופק מלא, בעוד הדופק בעמדת ה-Cun יהיה גלי. בזמן האביב או הקיץ זהו אינו יתרון, למעשה, יתכן והמטופל ימות. בזמן הסתיו או החורף, הוא יחלים.”

הואג די חקר: “כיצד תטפל בשני המצבים האלו?”

צ’י בו ענה: “במקרה של מלאות במרידיאני החיבור וחסר בראשיים, יש להשתמש במוקסה על מרידיאני היין ולדקר את מרידיאני היאנג. במקרה של מלאות במרידיאנים הראשיים וחסר בחיבור, יש לדקר את מרידיאני היין ולהשתמש במוקסה על מרידיאני היאנג.”

הואג די שאל: “מה הכוונה בחסר-על?”

צ’י בו ענה: “חסר-על כולל חסר במרידיאנים, חסר צ’י וחסר בעמדת ה-Chi.”

הואנג די שאל: "כיצד תבדיל בניהם?"

צ'י בו השיב: "בחסר צ'י המטופל מדבר חלושות. זאת עקב חסר צ'י ה-Jing. חסר בעמדת ה-Chi משמעותו היא שה-Ying והדם מותשים. כדי לסכם זאת ניתן לומר שבמחלה בה הדופק נותר חלקלק, זהו סימן טוב. כשהדופק הופך גלי בזמן מחלה, זוהי הסתמנות של מוות."

הואנג די שאל: "מהם סיכויי ההחלמה במצב בו פולש קור עולה לפתע מעלה וגורם למרידיאנים להיות עודפים?"

צ'י בו ענה: "כשחשים בדופק עודף ומלא אך באותה העת גם חלקלק, זוהי עדות חיובית. כשהדופק עודף אך גלי, זהו סימן רע."

הואנג די שאל: "על מה מעיד דופק חזק, עודף, ומלא וידיים ורגלים קרות, אך הרגשת חום בראש?"

צ'י בו ענה: "ישנו דופק נוסף, צף וגלי. אם הוא מלווה בחום, זהו סימן למוות."

הואנג די אמר: "ישנו עוד סוג של מטופל, הנראה באופן גופני מלא ובעודף. מהי הכוונה בכך?"

צ'י בו השיב: "מצב זה יכול להתבטא בדופק Cun מהיר וקשה. אך, העור בעמדת ה-Chi מרגיש תקוע, עומד. ישנו חוסר תיאום. בעיה זו יכולה להיות קטלנית או ברת-החלמה. במצב בר-ריפוי הידיים והרגלים חמות. במצב קטלני, הידיים והרגלים קרות."

הואנג די שאל: "כשאם מניקה החולה במחלת חום, מבטאת דופק קטן, מהם סיכויי ההחלמה?"

צ'י בו ענה: "אם הידיים והרגלים חמות, צ'י הקיבה עדיין נוכח. האם תחייה. אם הידיים והרגלים קרות, צ'י הקיבה הובס והתחזית היא מוות."

הואנג די שאל: "מהם סיכויי ההחלמה של אם מניקה עם רוח חום, קושי בנשימה, נשימה מהירה, פה פעור, וכתפיים מכווצות מאד? לאיזה דופק נצפה?"

צ'י בו השיב: "במצב זה, הדופק יהיה מלא וגדול. אם לדופק איכות רכה, עדינה, צ'י הקיבה אינו פגוע. אם לדופק תכונה מהירה, תיילית, זהו סימן מוות."

הואנג די שאל: "מהי משמעותו של דם בזמן דיזנטריה?"

צ'י בו ענה: דיזנטריה עם דם המלווה בחום היא סימן רע; עם היא מלווה בצמרמורות, היא סימן טוב."

הואנג די שאל: "מהי דיזנטריה עם ריר?"

צ'י בו ענה: "במקרה זה, אם הדופק שוקע המטופל יחיה. אם הדופק צף, המטופל ימות."

הואנג די שאל: "מהי דיזנטריה המלווה גם בדם וגם בריר?"

צ'י בו השיב: "כשהדופק תלוש וחלש, התחזית עגומה. גשהדופק חלקלק וגדול, התחזית טובה."

הואנג די שאל: "במקרי דיזנטריה, אם אין חום והדופק אינו תלוש, כיצד מגיעים לתחזית?"

צ'י בו ענה: "בכלליות, כשהדופק חלקלק וגדול, למטופל יש די כוח התנגדות. כשהדופק גליו צף, המטופל ימות. זמן המוות נקבע בעזרת הדופק האמיתי של האיברים המלאים."

הואנג די שאל: "האם תוכל לספר לי על מצבי מחלת הנפילה?"

צ'י בו ענה: "כשהדופק חלקלק וגדול, החולי, ככל הנראה, ירפא. כשהדופק קשה, קטן, ומהיר, המצב אינו בר-ריפוי."

הואנג די שאל: "מהי משמעותם של דפקים חסרים ומלאים במחלת הנפילה?"

צ'י בו השיב: "כשהדופק חסר, המצב בר-טיפול; כשהדופק עודף, המצב בלתי ניתן לריפוי."

הואנג די שאל: "כיצד תבדיל בין הדפקים ותקבע את סיכויי החלמה במצב של תשישות סוכרתית?"

צ'י בו ענה: "אם חשים בדפקי עודף, יתכן והחולי יהיה ממושך, אך בר-ריפוי. א הדופק צף, קטן, וקשה, ככל שהמצב מתמשך, התחזית עגומה יותר."

הואנג די אמר: "במשך האביב, בטיפול בדיקור, יש להשתמש בנקודות החיבור של מרידיאני שונים. במשך הקיץ, יש להשתמש בנקודות הפלג; במשך הסתיו, יש להתרכז בנקודות הים של ששת האיברים החלולים; במשך החורף, יש לאטום את הגוף, להשתמש בפחות דיקור ולהתרכז בצמחים ובמזונות לטובת הריפוי."

"כל זאת לא מונע את השימוש בדיקור לטיפול בכל מיני מורסות וגידולים הדורשים תשומת לב מידית. במצבים אלו יתכן ויהיה או שלא יהיה כאב; לעיתים

ניתן לאתר אותו ולעיתים לאו. יש לדקר שלש פעמים לאורך מרידיאן היין הגדול של היד; יש כן, לדקר נקודות לאורך צידי הצוואר. אם נתין לחוש במורסה או בגידול בבית השחי, והוא מלווה בחום, יש לדקר חמש פעמים במרידיאן היאנג הקטן של הרגל. אם לאחר הדיקור החום ממשיך, יש לדקר את היין המוחלט של היד שלש פעמים. ניתן להוסיף את נקודת החיבור, (Lu-7) Lie Que, של מרידיאן היין הגדול של היד, שלש פעמים, וכמו כן את (Si-9) Jian Zhen שלש פעמים. מצבי מורסה חריפים עם פרכוסי גפיים, המלווים בכאב חמור וזיעה שופעת, נגרמים עקב חסר צי' במרידיאן היאנג הגדול של הרגל. לכן, יש לדקור את (Bl-28) Pang Guan Shu על מרידיאן היאנג הגדול לשל הרגל.

“כשהבטן לפתע מתנפחת ומתנגדך ללחץ, יש לדקור את נקודת החיבור

(Si-7) Zhi Zheng של מרידיאן היאנג הגדול של היד, וכמו כן את (Bl-23) Shen Shu

ואת נקודת ההתראה של הקיבה (Ren-12) Zhong Wan.”

“במחלת הכולרה, יש לדקר לאורך הצד החיצוני של (Bl-23) Shen Shu - Zhi

(Bl-52) Shi, חמש פעמים. כמו כן, להשתמש בנקודות (Bl-21) Wei Shu

“(Bl-50) Wei Cang-1.”

“בטיפול בחרדה, יש לדקר נקודות על חמש המרידיאנים. לדוגמה, יש לדקר את

היין הגדול של היד את היאנג הגדול של היד חמש פעמים; יש לדקר פעם אחת

את (Si-7) Zhi Zheng; לדקר פעם אחת את (St-41) Jie Xi של מרידיאן היאנג

הבוהק של הרגל; לדקר את (Kid-9) Zhu Bin של מרידיאן היין הקטן של הרגל,

שלש פעמים.”

“בטיפול בתסמונות תשישות, התעלפות פתאומית, שיתוק חצי גוף, דלדול, או

מצבי נשימה בהולה החלים בחולה שמן, יש להבין שכל אלו נגרמים בד"כ עקב

זלילת יתר של מזונות עשירים. אם ישנו מטופל הסובל ממלאות בחזה וברום הבטן

ומצב של חסימה, הגורם הוא בד"כ פגיעה רגשית. להבדיל מכך, הופעה פתאומית

שבה המטופל מתעלף, מאבד את שמיעתו, או חווה חסימת מעיים או שתן בד"כ

נגרמת מתוהו ובוהו של צי' ודם בתוך הגוף. חלקן של התסמונות הללו, על כל

פנים, אינן נגרמות באופן פנימי לחלוטין אלא נגרמות בידי חדירת רוח פולשת; ולכן

הן יכולות להיתקע, להמשך, ליצור חוס, ולהתיש את הבשר. תסמונות אחרות היוצרות צמרמורות וכוללות קושי בהליכה, יתכן ונגרמות בידי רוח, קור, או לחות.”

הואג די אמר: “צהבת, כאב פתאומי, מחלת הנפילה, והיסטריה נגרמות כולן עקב צי מורד העולה מעלה, מצב של חוסר איזון בין חמשת האיברים המלאים הנגרם עקב חסימתם של ששת האיברים החלולים. כאבי ראש, צלזולים באוזניים, וחסימת תשעת הפתחים נגרמים בד”כ מחוסר איזון בקיבה ובמעיים.”

דיון על מרידיאני היין הגדול והיאנג הבוהק

הואנג די אמר: "מרידיאן היין הגדול של הרגל ומרידיאן היאנג הבוהק של הרגל הם בני זוג. הם חיצוני ופנימי וסובלים מחוסר איזון ובעיות שונים. מהן הסיבות לכך?"

צ'י בו ענה: "היין הגדול הוא מרידיאן יין. בעוד היאנג הבוהק הוא מרידיאן יאנג. לכן זרימתם שונה במיקומה והם עוברים שינויים נפרדים בשקפם את ארבע העונות. חוסר איזון בהם יכול להיגרם מסיבות פנימיות או חיצוניות. גורמי המחלה שונים; לכן ההתבטאויות שונות."

הואנג די שאל: "מהם ההבדלים בניהם?"

צ'י בו ענה: "היאנג מיצג את הצ'י השמימי. הוא אחראי על הגנת החיצון. הוא בד"כ עודף, שופע, ונוקשה. היין מיצג את צ'י האדמה. הוא אחראי על הזנת הפנים. הוא רך ונוטה לחסר. כשרוח רעה תוקפת היא תיפגש בצ'י היאנג. כשאדם מאבד את השליטה בחייו ובתזונתו, צ'י היין יושפע. כשהחולי תוקף מבחוץ, הוא יעבור דרך חלקי היאנג של הגוף אל תוך ששת האיברים החלולים. כשהחולי מתבטא באופן פנימי, הוא ינוע בחלקי היין של הגוף אל תוך חמשת האיברים המלאים. כששת החלולים נפגעים, יתבטאו חום, נדודי שינה, וקושי נשימה מהיר. כשהחולי בחמשת המלאים, יתבטאו נפיחות, מלאות, חסימת מעיים, ושלשול. התקדמות המחלה היא נובעת מכך שבגרון חופף לצ'י השמימי, וויסות הנשימה קשור ללחץ. הרוק חופף לצ'י האדמתי, ובליעה קשורה לפנים. מרידיאני היאנג פגיעים לרוח. מרידיאני היין פגיעים ללחות. צ'י שלשת מרידיאני היין נע מכף הרגל לראש ויורד לאורך הידיים לקצות האצבעות. צ'י שלשת מרידיאני היאנג מתחיל בידיים, נע אל הראש, ויורד

לרגליים. לכן הפולש שתוקף את ששת מרידיאני היאנג ינוע ראשית מעלה ואח"כ למטה. הפולש שתוקף את ששת מרידיאני היין ירד ראשית ואז יעלה. זוהי הסיבה בגללה בעת התקפת רוח, החלק העליון מושפע ראשית. בעת התקפת לחות, על כל פנים, החלק התחתון מושפע קודם.

הואנג די אמר: "כשהטחול מופרע, אובד תפקודם הרגיל של הגפיים. מדוע?"

צ'י בו ענה: "כדי שהגפיים ימלאו את תפקודיהן הרגילים, יש צורך בהזנה מהקיבה. אך נוזלי הגוף אינם יכולים להגיע אל ערוצי ארבע הגפיים ישירות. הם צריכים לעבור תהליך התמרה המתרחש בטחול, כדי להיות מופצים כיאות. זהו תהליך גופני רגיל. כשהטחול מופרע, הוא אינו יכול להתמיר ולהניע כרגיל את נוזלי הגוף. אז, הגפיים סובלים מחוסר הזנה הכולל גם את צ'י המזון (Gu). באיטיות, השרירים והגידים מתדלדלים ומאבדים מיכולתם."

הואנג די אמר: "מדוע אין הטחול חופף לעונה מסוימת? לעיתים מחשיבים אותו להיות קשור לקיץ המאוחר?"

צ'י בו השיב: "מקומו של הטחול הוא במרכז. הוא האדמה. בחלוקת העונות, זמן הטחול הוא שמונה-עשר הימים האחרונים של כל עונה. אין לו עונה מסוימת משלו."

"תפקוד הטחול הוא להתמיר ולהניע את תמצית המזון והנוזלים של הקיבה. סמליות האדמה היא ההזנה של כל הדברים בטבע. היא כוללת כל. היא אחראית על הזנת חלק וחלק בגוף. זוהי הסיבה בגללה היא אינה חופפת לשום זמן מסוים. יש לה יד בכל יסוד."

הואנג די שאל: "ישנה קרום המחבר בין הטחול לקיבה. כיצד יכול הטחול להעביר את נוזלי הגוף לקיבה?"

צ'י בו ענה: "מרידיאן הטחול נקרא היין הגדול של הרגל וכולל את כל שלשת היין. המרידיאן מתחבר לאברי הקיבה והטחול וזורם דרך הושט. זוהי הדרך בה יכול מרידיאן היין הגדול להוביל את נזלי הגוף מהקיבה ולהעביר אותם על שלשת מרידיאני היין של היד והרגל. מרידיאן הקיבה הוא בן זוגו החיצוני של מרידיאן הטחול. הוא מסוגל לקחת את הצ'י מהיין הגדול ולהעביר אותו למרידיאני היאנג של היד והרגל. כל האיברים בגוף תלויים במרידיאן הטחול כדי להעביר אליהם תמצית הכרחית מהקיבה. כך מרידיאן הטחול מתפקד. כשהגפיים אינן יכולות לקבל את התמצית, הן מתדלדלות וכושלות בהדרגתיות."

הפרעה במרידיאן היאנג הבוהק

הואנג די אמר: "אדם הסובל מהפרעה במרידיאן היאנג הבוהק של הרגל יסבול מרתיעה מהמון וחום, וייבהל בקלות מקול דפיקה של עץ, אבל יירגע בידי קולות מתכתיים. מדוע מטופל זה נרתע מקולות העץ?"

צ'י בו ענה: "מרידיאן היאנג הבוהק של הרגל הוא מרידיאן הקיבה, החופף לאדמה. הרתיעה נוצרת מכיוון שהעץ שולט באדמה."

הואנג די שאל: "ומה בנוגע לרתיעה מחום ואש?"

צ'י בו השיב: "מרידיאן היאנג הבוהק של הרגל חוצה את רוב שרירי הגוף. ערוצו מכיל שפע של צ'י ודם. כשפולש חודר מהחיצון הוא יגרום למחלת חום. לכן, נוצרת רתיעה מחום."

הואנג די חקר: "אם מדוע ישנה רתיעה מאנשים?"

צ'י בו אמר: "כשצ'י מרידיאן היאנג הבוהק של הרגל נתקע ואינו יכול לזרום מטה, נגרם קושי נשימה מהיר, עם מלאות בחזה. סוג זה של מלאות, חוסר שקט, וחוסר נוחות ישנה את האישיות לסולדת מאנשים."

הואנג די שאל: "התבטאויות מסוימות של נשימה מהירה הנגרמת מחסימה יכולות להסתיים במוות. אך ישנם חולים שאינם מתים. מדוע?"

צ׳י בו ענה: ״תקיעה של צ׳י במרידיאן, הקשורה לאיברים המלאים, תסתיים במוות. לעומת זאת, כשהיא מוגבלת למרידיאנים החיצוניים, היא תתבטא אך לא תהיה קטלנית.״

הואנג די אמר: ״שמתי לב, שבמקרים חמורים של הפרעה ביאנג הבוהק, המטופל יכול להיכנס להזיות עד כדי ריצה עירומה, דיבור בקול רם, והימנעות ממזון במשך ימים. באותו הזמן, אותו החולה יכול לטפס לגבהים רמים ולבצע מעשי גבורה בלתי רגילים, דברים שאינו יכול לבצע תחת נסיבות רגילות. מדוע?״

צ׳י בו ענה: ״ארבע הגפיים מכילות שפע של צ׳י יאנג. כשיש עודף של יאנג במרידיאנים, נוצרת סיבולת אדירה. לכן, האדם מסוגל להישגים גופניים אדירים.״

הואנג די שאל: ״מדוע ישנה חיבה לריצה בעירום?״

צ׳י בו ענה: ״זוהי אינה חיבה לא תוצאה של החום והקדחת. הם נמנעים מלכסות עצמם וסובלים מחום.״

הואנג די חקר: ״מה בנוגע לקללות, שירה, ודיבור בקול רם?״

צ׳י בו השיב: ״כשפולש יאנג עוף, הוא תוקף את הנפש ומבלבל את החושים. לכן, החולים נראים משוגעים וללא שליטה, ומאבדים את תחושת השפיות ואת התאבון.״